

Páskomliget utca.

Az Úrhajóst minden érdekelte, amit üveg mögött lehetett tartani. Voltak halai

70 Littner Zsolt

EGÉRKE

is, de a terrárium nagyobb szám volt. Az egyikben a gabonasikló lakott, amit ki lehetett venni és csodálkozni, hogy nem hideg és nyálkás, hanem meleg és száraz. A mellette lévő

üvegdobozban a madárpók, éppen most vedlett. Kibújt a szőrös bőréből, egy életnagyságú pók-szobrot hagyva maga után. A madárpókot nem lehetett kivenni, nem is nagyon merte volna senki. A gabonasikló viszont kézről-kézre vándorolt.

Chromatopelma cyaneopubescens. Ez a latin neve. Ha berakok neki egy egeret, akkor hetekig együtt alszanak, magyarázta az Úrhajós. Aztán egyszer csak megeszi. Mindenki vizsgyogott egy kicsit. Az Úrhajós nagyon szeretett az állatairól beszélni. Ha jóllakik, akkor hónapokig megint nem eszik, bármit berakhatok neki. Aztán megéhezik, elkapja a rágóival, mérget fecskendez bele, ami megbénítja, jön az emésztőnedv, ami elfolyósítja. Szépen kiszívogatja a belsejüket, a végén csak egy összeszáradt csomó marad. Újabb borzongás. Úrhajós ismertette terveit, melyek szerint egy újabb madárpókot kíván beszerezni. Lehet, hogy sikerül szaporítani őket. Az ajtócsengő félbeszakította. Basszus, mormogta az Úrhajós, és kiment a szobából. Pierr és a Festő egy ideig a madárpók terráriumát bökdösték, aztán egy lány bekiabált a konyhából, ők meg kimentek leszúrni a tészta.

Ketten maradtunk Egérkével. Az ágyon ültünk, ő hátradőlt, és a két könyökére támaszkodva kifeszítette a mellkasát. A vékony póló alatt kirajzolódtak a mellbimbói. Pulóvere felcsúszott egy kicsit, és egy keskeny csíkban kivillant a selymes hasa. Elfordítottam a szemem, és a madárpókra összpontosítottam. A szőrös fekete gombóc kicsit mozgott, közelebb került a saját levetett bőréhez, majd ismét megmerevedett. Aztán két könyökömmel a térdemre támaszkodtam, és a homlokomat kezdtem masszírozni. Mikor felnéztem, találkozott a tekintetünk. Nem gondoltam semmire. Egérke lehunyta a szemét.

Hosszan és szenvedélyesen csókolóztunk. Csodálkoztam, hogy ez eddig nem jutott eszünkbe. Jobb kezemet a selyemhasára tettem. Egérke vadul tekergett. Aztán megindultam a pulóver alatt, és vad örömmel marokra fogtam Egérke bal mellét. Telt és kerek cicí, nem is tudtam egy kézzel teljesen birtokolni. Egérke a fenekemet marcangolta. Eldőlve folytattuk. Ráneheztem Egérkére. A bal kezemmel támaszkodtam, csak a jobb kezemnek jutott az élményből. Úgy döntöttem, hogy elhagyom a csodálatos bal mellet Egérke

bugyija kedvéért. Egérkén, mint általában, most is szűk, fekete nadrág volt. Gyorsan túljutottam a gombon és cipzáron, és a négy ujjamat kicsit begörbítve a fehér bugyira tapasztottam. Egérke még inkább bevadult.

Hirtelen felült.

Menjünk ki, mondta, és talpra szökkent. A fekete nadrágra sandítottam. A cipzár felhúzva és a gomb is a helyén. Egérke igazított egyet a haján, és kísétált. A konyhából tányércsörömpölés és hangos beszéd hallatszott. Azon vitatkoztak, hogy központilag legyen-e csípős a paradicsomszós vagy mindenki ízlés szerint.

Hanyatt dőltem az ágyon.

Másnap, a Húvösvölgyben.

A Festő őrjöngött. Soha többet nem megyünk buliba, ordította. Kázsé kinyitotta a szemét, és ránézett az órára. Fél három. Kicsit fájta a feje, de elégedett volt. Lehetett volna sokkal rosszabb is. Megállapította, hogy előző nap sokat ivott. Szerencsére csak akkor feküdt le, amikor az alkohol már engedett a szorításából. Többször megtapasztalta, hogy így ússza meg a legjobban. Jó volt a félhomályos szobában egyedül. Az egyik oldalon az ablak, a zsalu becsukva, mögötte tombolt az augusztusi nap. A másik oldalon az ajtó, ahonnan a Festő üvöltött. Soha, bazmeg, érted, soha! Kázsét szórakoztatta a Festő műsora. Kár, hogy nem nyitott ránk tegnap, amikor az ágyon smároltunk, gondolta. Aztán egy kicsit megijedt. Elképzelte a Festő zavart képét.

Hogy a picsába gondoltad ezt? kezdte újra a Festő.

Hagyd már abba. Nevetséges vagy, válaszolta Egérke fáradt hangon. Kázsé elképzelte, ahogy beletúr a hajába.

Tegnap azt mondtad, hogy bejön neked a Pierr, és hogy szívesen kipróbálnád vele. Így volt? kiabálta a Festő.

Valami effélét már nekem is mondott, mormogta Kázsé az ágyon.

Lehet, hogy így volt, nem tudom már, hallotta Egérkét. Tuti, hogy megint beletúrt a hajába, gondolta Kázsé.

Akkor most mi a szart csináljak veled? Ki kellene, hogy rúgjalak!

Pierr ott sem volt tegnap, válaszolt Egérke. A Festő erre azt ordította, hogy de ott volt, mire Egérke azt mondta, hogy akkor viszont hamar lelépett.

Ne csináld a műsort, inkább hozd ide a rizlinget a hűtőből, adta ki az utasítást Egérke. Poharat is hozzál, fröccsöt akarok inni.

De most tényleg mi a franc legyen? Kirúgjalak? makacszkodott a Festő.

Rendben, rúgjál ki, csak hozd a bort, zárta le Egérke. A Festő elröhögte magát. Kázsé hallotta a döngést, amint megindult lefelé a lépcsőn. Szódat is! kiabált utána Egérke.

Kázsé felült az ágyon. Ágynemű nem volt, a matrac csupasz szövete irritálta a bőrét. A pokrócnak porszaga volt. Kázsé visszahanyatlott. Rövid idő múlva újra megpróbálta. Ezúttal már le tudta tenni a lábait. A szőnyeg nélküli parketta kellemesen hűsítette a talpait. Az ablakhoz botorkált, és kinyitotta a zsalugátereket. Úgy érezte, mintha egy forró palacsintasütővel vertek volna az arcába. Összeszorította a szemeit, és várta, hogy megszokja a kegyetlen napsütést. Azután gyorsan visszarántotta a spallettákat. Megkönnyebbülten rogyott az ágy szélére. Valami ruhát keresett a földön, elsőnek a hajós-horgonyos alsónadrágja került elő. OK, ebben már ki lehet menni.

Úgy emlékezett, hogy sokat táncoltak. Egérke persze úgy viselkedett az este további részében, mintha semmi sem történt volna. Kázsé egyre kevésbé tudta elhinni, hogy tényleg csókolóztak. Egérke haver volt, nem a nő, akire rá kell hajtani. A szexuális epizód Egérkével bizonytalanul lebegett a levegőben. Kázsénak eszébe jutott, hogy a történetek fixálása érdekében tánc közben odasúgta valamelyik lány fülébe, hogy csókolóztak Egérkével. Azt remélte, hogy evvel sikerül visszarántani ezt a hihetetlen Egérke-történetet a ködből. A lány komolyan nézett a szemüvege mögül, és csak annyit kérdezett, hogy jó volt-e. Kázsé csalódottan vette tudomásul, hogy nem kíváncsi a részletekre.

Egyébként nem mondtam olyat, hogy kipróbálnám a Pierr-rel. Legfeljebb azt, hogy kavarnék egy kicsit vele, hallotta megint Egérke hangját az ajtó mögül.

Kelletlenül feltápászkodott, és kezét a kilincstre tette. Az ajtó hangosan nyirkodult. A kis előszobán keresztül belátott a nappali nyitott ajtaján. Egérke a nagy műbőr fotelban ült. A fröccsöt szopogatta, és kíváncsian nézett az alsógatyás Kázséra. A Festő a saját fröccsét készítette a dohányzóasztalnál állva. Már alig volt erő a szódában, rázni kellett. Kétszer abbahagyta, és idegesen hátradobta az anarchia-tincset.

Ez hülye, intett Egérke a poharával a Festő felé. Már megint féltékenységi-hisztit rendezett.

Menj a francba, vakkantotta a Festő, fel sem nézve a szódából. Az ablakhoz sétált, és szabad fél kezével kinyitotta. A Festő szüleinek szép nagy háza volt Húvösvölgyben. Jó szokásuk szerint ezen a nyáron is hat hetet töltöttek a Balatonon. Ilyenkor a Festő és Kázsé átvették az uralmat. Mostanában már Egérke is odaköltözött.

Ki jön ma? kérdezte a Festő, miközben kifújta a füstöt a manzárdablakon.

Pierr, az Úrhajós meg ilyenek, válaszolt Egérke.

Kázsé bemászott a másik műbőr fotelba.

Pont rálátok Egérke bugyijára.

Egérke fészkelődik egy kicsit, azt hiszem érzi a tekintetemet.

Ma kivel fogsz flörtölni? kérdezte a Festő. Már megint kezdi, fordult Egérke Kázséhoz. A Festő kifújta egy nagy füstfelhőt az udvarra. Pogácsát sütök, jelentette be Egérke, és felállt a fotelból. Félig telt poharát letette a dohányzóasztalra, és kiment a szobából. Kázsé hallgatta a lépcsőn lefelé távolodó lépteit, miközben a poharat nézte az asztalon. Fog-e karikanyomot hagyni a pohár alja? A Festő háttal állt neki. Még mindig makacsul kidohányzott az ablakon. Kázsé behunyta a szemét. Örült a tunya délutánnak.

Azután lemegyünk a konyhába Egérkéhez. A Festő kinyitja a konyhaablakot, és kihajol. Odakönyökölök mellé.

A bejárati lépcső tetején Csipesz, a rottweiler nagy szemekkel és félrehajtott fejjel nézett fel rájuk. Jobb első mancsát kissé felemelte és behajlította. Átfordította a fejét a másik irányba, és halk nyüszítő hangot hallatott. Várja a kenyerét, magyarázta a Festő. Kázsénak csak most tűnt fel, hogy a Festő másik kezében egy papírzacskó zörög. A Festő kihalászott egy darab kővé száradt kenyeret, és kidobta az ablakon. Csipesz megvillantotta a fogait, és egy brutális harapással még a levegőben szétroppantotta a serclit. Három hersegő mozdulat, és lenyelte. Ismét a Festőre emelte a szemét, félrefordította a fejét, és felemelte a jobb első lábát. Kissé behajlítva. Kéri a következőt, kommentálta a Festő, és kihajított még egy kenyeret. Ugyanaz a villanás, roppanás, hersegés. Kázsé elröhögte magát. Múltkor megette a Pierr magasszárú Pumáját, fokozta a Festő. Semmi sem maradt belőle. Azelőtt meg egy centrumos zacskót nyelt le egészben. Egyik nap azt láttam, hogy valami narancsárga lóg ki hátul. Mikor másnap is ott volt, felvettem egy melóskesztyűt, és elkezdtem húzni a végét. Egyben kijött az egész nejlon.

Fúj, undorkodott Kázsé.

Basszameg! visított Egérke hisztérikus hangon. Kázsé és a Festő hátrafordultak az ablakból. A sütőből vékony füstcsík szállt fel. A francba, suttozta Egérke, és felrántotta az ajtót. A konyhát azonnal betöltötte az égett tészta szaga. Elégettem, rogyott vissza Egérke a kerek székre. Beletúrt a hajába, és sírva fakadt. A Festő zavartan bámulta Egérkét. Jóvanmá, nem kell így kiborulni. Egérke válasz helyett felpattant, és vad mozdulatokkal kutatni kezdett a konyhaszekerény egyik fiókjában. Felhúzta a hőálló kesztyűket, és kivette a tepsit a sütőből. Lenyomta a szemetesvödör pedálját, és a forró pogácsákat beleborította. Sült-szenes szag terjedt szét a konyhában. Ennyire szar lett?

próbálkozott a Festő. Egérke visszatolta a tepsit, és rácsapta az ajtót. Kiment a konyhából. Nem nézett rájuk. Hm, mormolta a Festő, és cigit kotort elő a csíkos inge zsebéből.

Mintha csöngettek volna. A Festő feltápászkodott.

74 Adj egy cigit, nyomult be Pierr, és a Festő kezébe nyomott egy vörösboros palackot. Mögötte az Úrhajós, szintén csörömpölős nejlonzacskóval. Helló, mondta a Festő, és leült a konyhaasztalhoz. A bort az asztal közepére állította. Korán jöttetek, folytatta. Nem azt mondtad, hogy hatra jöjjünk? heherészett az Úrhajós. Negyed négy van, dörmögte a Festő.

Mi ez a szag? érdeklődött Pierr.

Az Egér pogácsát sütött, válaszolta a Festő. Aztán kicsit hallgattak. Kázsé kinézett az ablakon. A bejárati lépcsőről Csipesz nézett vissza félrefordított fejjel.

Pierr rágyújtott a cigire, és nagy átéléssel leszívta a füstöt. Hol van? kezdte elszántan.

Mi? kérdezett vissza a Festő. A pogácsa, fújta ki a füstöt Pierr.

A Festő a cigarettát tartó kezét tanulmányozta. Az Úrhajós felvihogott. Namost akkor hol van? csökönyösködött Pierr, és újabb hatalmas slukkot szívott. A Festő zavaros szemmel nézett rá. Kidobta, mozdította tovább a kommunikációt Kázsé, és a szemetesvödörre mutatott. Pierr megint kipőfékelt. Ránézett a Festőre, de az a füstöt bámulta. Odahúzott egy széket a szemeteshez. A cigit a szájában tartva két kézzel kiemelte a belső vödröt, majd beleszagolt. Letette a két térde közé a földre. Elnyomta a cigarettát, és kivette az első pogácsát. Kettészedte, majd beleszagolt mindkét felébe. Hmmm, mormogta, és jóízűen beleharapott. Pierr félretúrta egy adag krumplihéjat meg egy tejeszacskót, hogy jobban hozzáférjen a pogácsákhoz. Megint kettészedett egyet, beleszagolt, és a felső részét a szájába tette. Az Úrhajósnak küldött egy művigyort, és betömte a másik felét is. A harmadikat már nem szagolta meg, csak kissé lekapirgálta róla az elszenesedett alsó részét. Az Úrhajós érdeklődéssel figyelte, hogyan falatozik Pierr a szemetesvödörből. Adjál egyet ide is, szólalt meg. Nekem is alig jut, dünnyögte Pierr a vödörbe. Nanemá, háborgott az Úrhajós, és megpróbált Pierr két térde között belenyúlni a szemetesbe. Pierr összezárta a védművet, és megakadályozta az illetéktelen behatolást.

Ez nem ér, próbálkozott Úrhajós.

Az ördög faszát! eszmélt a Festő. Ti tényleg kitérjätok a szemétből azt a szétégett vackot?

Nagyon finom, válaszolt Pierr tele szájjal. Majd kettéválasztotta a legfeketebb darabot, és az egyik felét az nagylelkű mozdulattal az Úrhajósnak nyújtotta. Több nincs, fűzte hozzá.

Teljesen hülyék vagytok, lépett a konyhába Egérke. Azt nem lehet megenni! Dehogynem, válaszolt Pierr még mindig tele szájjal. Nem ad nekem, panaszkodott Úrhajós, egyedül akarja megenni az egéset.

Pierr vigyorgott, és egy komplett pogácsát tömött a szájába.

Azonnal hagyjátok abba! csattant fel Egérke. Nem, válaszolta 75
Pierr szinte azonnal. Benyúlt a vödörbe, és újabb fél pogácsát adományozott az Úrhajósnek. Egy pillanatra sem hagyta abba a rágást. A Festő összepréselte a száját. Kitérés fenyegetett. Úrhajós újabb pogácsáért nyavalygott. Egérke is észrevette, hogy a Festő műsorra készül. Vihogott, és hátat fordított. A Festő elszánt arccal üldögélt. Kázsé kiment a konyhából.

Éreztem, hogy hasmenésem lesz. A biztonság kedvéért behúzódtam az egyik klotyóba. A nagy házban van vagy négy belőle. Mindegyik fel van szerelve hamutállal. A falra szerelt kis krómozott alkalmatosságok ezek, az ülő embertől pont kényelmes karnyújtásnyira. Fedelük is van. Mindig van bennük csikk és egy kis hamu. A Festő apja még itt sem bírja dohányzás nélkül. A pállott cigiszag kiirthatatlan. A Festő szerint még mindig jobb, mint a szarszag. Szerintem mindegy.

Mire Kázsé visszatér a konyhába, a Festő már kisimult arccal cigizik. Elfogyott a szenes pogácsa. Pierr boldogan trónol a kifosztott szemetesvödör felett, és válaszolgat a felszabadultan csacsogó Egérkének. A Festő arcáról eltűntek a feszült ráncok. Kázsé megkönnyebbül. Megkérdezi a Pierrt, hogy hová tették a többi bort. A sarokban, a fehér zacskóban. Mi ez az édes vacak? Akkor inkább sör. Nem hoztatok? A másik zacskóban.

Kázsé és Pierr felmennek az emeleti nappaliba sört inni. Egérke is velük tart. Pierr cigarettázik. Kázsé bámulja a felhőket. Egérke hanyattfekszik a kanapén. Egy kávét szeretné, suttogja Egérke. Álmodozva néz felfele. Kázsé nem szól semmit. Nincs módjában teljesíteni Egérke kívánságát. Pierr füstöt fúj.

Egy Segafredóért megdughattok, súgja Egérke a plafon felé, és nevet egy csöppet.

Sokkal később, máshol.

Esős október. Micsoda baromság kocsival jönni. Gyalog már rég otthon lennék. Csak a hülyék és a megfontolt családfelek járnak autóval. Nem emlékszem, hogy ki megy ma a gyerekekért. Asszem nem én vagyok a soros. Üres lesz a lakás, juhé!

Egérke háttal állt és a konyhaasztalra hajolva olvasott valamit. Szűk fekete nadrág volt rajta, és a két könyökén támaszkodott.

Szia, mondta Egérke fel sem nézve. Kázsé elfelejtett köszönni. Meglepetésében két lépést hátrált. Nejem? kérdezte egy rövid idő múlva.

76 Elment a gyerekekért, azt mondta, hogy várjalak meg itt. Kázsénak eszébe jutott, hogy megbeszélték. A szerződést kellett Egérkének odaadnia. Egérke továbbra is az asztalon fekvő papírt tanulmányozta. A könyökös pózból adódott, nem tehetett másként, kinyomta a fenekét. Kázsé megkövülve nézte a nadrágot feszítő, pázrásra kínálkozó hátsót. Legalább négy másodpercbe telt, amíg le tudta gyűrni a késztetést, hogy rárohanjon. Egérke továbbra sem vett róla tudomást. Elmélyülten olvasott. Kázsé óvatosan megfogta hátulról. A csípőlapátoknál. Egérke végre felnézett, és huncut mosollyal azt mondta: gyerünk a kanapéra. Kázsé nem eresztette Egérkét, így oldalaztak vihogva a nappali felé.

De persze nem így történt. A valóságban Egérke felnézett a hülyén bámuló Kázséra, aki próbálta összeszedni magát. Egérke elkérte tőle a szerződést, és beszélgettek egy kicsit Egérke gyerekeinek óvodai problémáiról. Azután Egérke elköszönt, és kiment az októberi esőbe. A szerződést lefűzhető nejlontasakba tette, hogy ne ázzon el.

Felsőhajtottam az üres lakásban. Megsimogattam a kopasz foltot a fejem tején, és elkezdtem bepakolni a mosogatógépet.

